

Životopis Paměť národa

Otakar Seidl

Pan Otakar Seidl se narodil dne 11. května 1947 v Pysku, v malé vesnici poblíž města Nový Bor, kde nyní žije. Příjmení „Seidl“ je německé, přesto je pan Seidl národnosti české (tatínek je Čech, maminka Slovenka). Jako mladý školák navštěvoval málotřídní základní školu v Pysku, posléze se ubíral dalším studiem v oboru strojní zámečnick. Této práci se věnoval v České Kamenici, na pozici montážníka strojů (stejně jako otec). Se svou ženou, se kterou žije dodnes, se potkal v Pysku. Společně se po čase přestěhovali do Nového Boru. Mají celkem 4 děti (3 chlapce a 1 děvče), 4 vnoučata a 4 pravnoučata.

Rok 1968 prožil pan Seidl ve vojenském výcviku v Třeboni. Účastníci výcviku vůbec netušili nic o sovětských vojácích, nevěděli, co si myslet. Vnímali jen hrůzy, které se valily na Prahu, o kterých slyšeli, avšak nikdo nic nikomu se nesnažil vysvětlit. Z příkazu byl součástí akce, která měla vést ke zmatení průniku sovětských vojsk – po nocích docházelo k obracení dopravních značek, čímž docházelo ke změnám směrů cest aj.

V roce 1976 nastoupil pan Seidl do SNB. Hlavním důvodem bylo výhodné obdržení bytu v Novém Boru a trend tehdejší doby. Po dalších 2 letech nastoupil do KSČ. Jelikož všichni z jeho okolí šli do KSČ, šel také. Lidé, kteří byli ve straně, měli vyšší plat a již zmíněnou možnost získání bytů. V průběhu jeho působení v SNB pracoval na pozici úsekáře a poté zpracovatele spisů – řešil drobné přestupky, např. vloupání do chalup, honění pachatelů, ale také náhlá úmrtí, sebevraždy aj. Dále musel dohlížet na členy Charty 77 (sledovat, s kým se stýkají, s kým se baví atd.) Těžší případy byly úlohou sboru v České Lípě.

Roku 1989 se neúčastnil Sametové revoluce, jelikož jeho skupina nebyla na „zárok“ připravena, vycvičena. Pro zakročení v demonstraci, potlačení studentů, byli vycvičeny jiné skupiny. Z vlastního úsudku by se akce nikdy nezúčastnil, z rozkazu by ale musel příkaz vykonat. I po roce 1989 byl členem SNB, avšak díky zdravotním problémům musel být přeřazen.

Po celý život měl spoustu zálib – věnoval se řezbě dřeva, vyšívání obrazů, sběru známek, mincí ale i odznaků. Výrobky pana Seidla zdobí jeho obydlí dodnes. Mezi další záliby patří cestování – před rokem 1989 se moc cestovat nemohlo, postupem času se situace „zlepšovala“ (navštívil např. Maďarsko či bývalou Jugoslávií). Mohl se účastnit spousty rekreačních pobytů (př. v Doksech, Starých Splavech, Jindřichově Hradci aj.)